

G Olet multos mouere fratres charissimi, quod dominus noster Iesus Christus in sermone euangelico, cum prius dixisset, *Luceat lumen vestrum coram hominibus vt videant bona opera vestra & glorificent patrem vestrum qui in caelis est: postea dixit, Attendite ne iustitiam vestra faciat coram hominibus vt videamini ab eis.* Turbatur enim mens paru intelligetis, & precepto vtriusq obaudire cupientis, & per diuersa & aduersa distenditur. Tamen nemo enim potest quantum vni domino obtemperare repugnantia iubenti, quam nemo potest etiam duobus dominis seruire: quod eodem sermone saluator ipse testatur est. Quid ergo faciet animus nutans, cum se obtemperare non posse existimat, & non obtemperare formidat? Si enim bona opera sua in luce posuerit hominibus inuoluenda, vt faciat quod preceptum est, sic luceat lumen vestrum coram hominibus vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum qui in caelis est, reum se teneri arbitrabitur, quia contra preceptum fecit, vbi dicitur, Attendite ne iustitiam vestram faciat coram hominibus, vt videamini ab eis.

H Rursumq; si hoc timens & cauens, ea quae bene facit absconderit, non se putabit seruire imperanti & dicenti, *Luceat lumen vestrum coram hominibus, vt videant bona opera vestra.* Qui autem recte intelligit, vtrumq; implet & seruiet vniuersissimo domino, qui seruum pigrum non damnaret, si ea quae fieri nullo modo poterant imperaret. Audite enim Paulum seruum Christi Iesu vocatum Apostolum segregatum in Euangelium dei, vtrumque & facientem & dicentem, *Videte quemadmodum luceat lumen eius coram hominibus, vt videant bona opera eius.* Commendamus, inquit, nosmetipsos ad omnem conscientiam hominum in conspectu dei: & iterum, *Providemus enim bona, non solum coram deo, sed etiam coram hominibus: & iterum, Placete omnibus per omnia, sicut & ego omnibus per omnia placeo.* Videte rursum quam attendat ne faciat iustitiam suam coram hominibus vt videatur ab eis: Opus autem suum probet, inquit, vnusquisque, & tunc in se metipso habebit gloriam & non in altero: & iterum, *Nam gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostrae: & illud quo nihil manifestus, si adhuc, inquit, hominibus placerem, Christi seruus non essem. Sed ne quisquam eorum qui de preceptis quasi repugnantibus ipsius domini moueatur, multo magis a postolo eius ingerat quaestiones & dicat, Quomodo tu dicis, Placete omnibus per omnia sicut & ego omnibus per omnia placeo: & tu idem dicis, si adhuc hominibus placerem, Christi seruus non essem? adit ipse dominus, qui etiam in suo seruo & Apostolo loquebatur, & aperiat nobis voluntatem suam, & tribuat obediendi facultatem. Ipsa quippe verba euangelica secum portant expositiones suas, nec intercludunt ora elucrationum, quia*

I pascent concordiam pullantium. Intentio quippe cordis humani quod dirigatur, & quod spectet intueendum est. Si enim qui vult videri ab hominibus bona opera sua, gloriam & vtilitatem suam ponit ante homines, & hanc in conspectu hominum quaerit, nihil eorum quae de hac re dominus precepit implebit, quia & attendit facere iustitiam suam coram hominibus vt videretur ab eis, & non sic eluxit lumen eius coram hominibus, vt ad hoc viderent bona opera eius, vt glorificaret patrem qui in caelis est. Se quippe voluit glorificare, non deum, & suam quaesuit vtilitatem, non dilexit domini voluntatem: de quibus dicit Apostolus, *Omnes enim quae suae sunt, non quae Iesu Christi.* Itaque non illic sententia terminata est, vbi ait, *Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant bona opera vestra: sed con-*

tinuo subiunxit cur faciendum sit, Vt glorificent patrem, inquit, vestrum qui in caelis est: vt homo cum bene faciens videretur ab hominibus intentionem boni facti habeat in conscientia sua, intentionem vero innotescendi non habeat nisi in laudibus dei, propter eorum quibus innotescit vtilitatem: quibus hoc prodest vt deus placeat qui hoc praestitit homini, atque ita non desperent etiam sibi si voluerint hoc posse praestari: itaque aliam sententiam, vbi ait, Attendite ne iustitiam vestram faciat coram hominibus: non alibi terminant, quae vbi dixit, Vt videamini ab eis: nec addidit, Et glorificent patrem vestrum qui in caelis est: sed potius addidit, Alioquin mercedem non habebitis apud patrem vestrum qui in caelis est. Hinc enim ostendit eos qui tales sunt, quales suos fideles esse non vult, in eis pro mercedem quaerere quod videntur ab hominibus, ibi constituere bonum suum, ibi oblectare vanitatem cordis sui, ibi exinaniri & inflari, ibi tumescere & contabescere. Cur enim non sufficit, vt diceret, Attendite ne faciat iustitiam vestra coram hominibus: sed addidit, Vt videamini ab eis: nisi quia sunt quidam qui sic faciunt iustitiam suam coram hominibus, non vt videantur ab eis, sed vt ipsa opera videantur, & glorificentur pater qui in caelis est, qui ea iustificatis impijs donare dignatus est? Qui tales sunt, nec suam iustitiam deputat, sed eius ex cuius fide viuunt: vnde & Apostolus dicit, Vt Christum lucrifaciam & inueniam in illo non habens meam iustitiam quae ex lege est, sed ea quae per fidem Christi quae est ex deo iustitiam ex fide: & in alio loco, Vt nos simus iustitia dei in illo: vnde & Iudasos ita reprehedit, Ignorantes, inquit, dei iustitia & suam volentes statuere, iustitiae dei non sunt subiecti. Quisquis ergo ita vult videri ab hominibus opera sua, vt ille glorificetur a quo ea quae in illo videntur accipit, & sic ad imitandum bonum idem ipsi qui vident pietate fidei prouocentur, vere lumen eius lucet coram hominibus: quia lux de illo lumine charitatis radiatur, non superbiae fumus euomitur: & in eo ipso cauet ne iustitiam suam faciat coram hominibus vt videatur ab eis, quia nec suam deputat illam iustitiam, nec ideo facit vt ipse videatur, sed vt intelligatur quia laudatur in homine iustificato, vt faciat & in laudate quod laudatur in altero, id est, vt laudantem faciat esse laudabilem. Attendite & Apostolum cum dixisset, Placete omnibus per omnia sicut & ego omnibus per omnia placeo, quomodo non ibi remansit quasi ibi constituerit finem intentionis suae vt placeret hominibus: alioquin fallum dixisset, si adhuc hominibus placerem Christi seruus non essem: sed statim subiunxit quare hominibus placeret, Non quaerens, inquit, quod mihi utile est, sed quod multis vt salui fiant. Ita & non placebat hominibus propter suam vtilitatem, ne Christi seruus non esset, & placebat hominibus propter illorum salutem, vt Christi esset dispensator idoneus: quia & illi coram deo conscientia sufficiebat, & de illo coram hominibus quod imitarentur elucebat.

M De eo quod scriptum est in Euangelio secundum eundem, *Qui fecerit & docerit sic, maximus vocabitur in regno caelorum: Sermo III.* Vobis pro officio competat dicere, vobis autem conueniat pro deuotione audire, quid tam necessarium tamque pertinens poterit vtriusque contingere, quam vt quod religiose dicitur & deuote auditur, obsequijs competentibus teneatur? Nam si religiosa non tacere lucrum est, tacere dispendium, quanto itaque potiora lucra poterint provenire, cum operationis effectum monstratur quicquid magisterijs coelestibus & discitur & tenetur? Par etenim causa & doctorem & audientem constringit, vt vtriusque professio

Matt. 5.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Matt. 6.

Philip. 3.

2. Cor. 5.

Rom. 10.

M